

Helga Zepp-LaRouches Nytårstale 2016: »Denne krise er ingen naturbegivenhed, men resultatet af en forkert politik«

Formanden for det tyske, politiske parti Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, og stifter af og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, holdt denne Nytårstale på video, der er udlagt på BüSo's hjemmeside:

https://www.youtube.com/watch?v=x6hYEs_sOBU

2. januar 2016,

Kære Medborgere! Jeg vil indledningsvis ønske jer alle et godt og fredeligt Nytår!

Det vil imidlertid afhænge af os alle, om der bliver et sådant. Mange mennesker fornemmer, at vi befinder os i en eksistentiel civilisationskrise. Men denne krise er ingen naturbegivenhed, men er resultatet af en forkert, og fejlslagen, politik – det vil sige, at man kan ændre den.

I dag, den 1. januar 2016, træder i hele EU en ny lov i kraft, den såkaldte »Bail-in«-lov. Det er den lov, som chefen for Eurogruppen, Jeroen Dijsselbloem, i marts 2013 kaldte »Cypren-modellen« for hele Europa, nemlig, at bankernes kunder og kreditorer skal være delagtige i omkostningerne ved bankernes konkurs. Det blev dengang anvendt i Cypren, dernæst i Spanien og er nu netop blevet anvendt i Portugal og Italien. »Bail-in«-loven dikterer, at, i tilfælde af bankernes insolvens, vil indehavere af bankkonti og bankaktionærer blive eksproprieret for at genkapitalisere de banker, der egentlig skulle være blevet lukket. Det er slet og ret tyveri.

Efter finanskrakket i 2008 har regeringerne i G20 intet gjort for at gøre en ende på kasinøkonomien, men har i stedet pumpet to cifrede billionbeløb ind i det transatlantiske finanssystem med den såkaldte »Bail-out«, og for

vandlede dermed privat hasardspillegæld til statsgæld. I dag er de såkaldte »TBTF«-banker – banker, der er »too big to fail«, altså angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå ned – blevet omkring 40 % større, og et nyt finanskrak er allerede i gang; hedgefonde og banker er allerede gået bankerot; selskaber inden for sektoren for skiferolie og -gas står foran en bølge af insolvens, der vil udløse en nedsmeltning af udestående derivatkontrakter.

Ved anvendelse af »Bail-in«-loven skulle indeståender op til 100.000 euro angiveligt være beskyttet (garanteret). Men allerede i tilfældet med fire, regionale banker i Italien viste det sig, at midlerne i den italienske indskudsgarantifond var utilstrækkelige; tusinder af mennesker mistede alt, og to pensionister har efterfølgende begået selvmord. Hvis disse regler anvendes i Europa og i USA, hvor de på lignende vis gælder igennem den såkaldte Dodd/Frank-lov, vil det komme til massedødsfald, der først og fremmest vil ramme fattige, ældre og syge mennesker.

Problemet består i, at det for såvel EU's regler som de regler, som den amerikanske Kongres vedtog efter diktat fra City of London og Wall Street, udelukkende gjaldt, at de skulle forsvare kasinoøkonomiens profitmageres spekulationsformuer. Og derfor er al denne snak om, at »bail-in« skulle være nødvendigt for at reducere belastningen for skatteborgerne ved fremtidige finanskriser en åbenlys løgn. For der er planlagt foranstaltninger for, samtidig med »fordelingen af omkostningerne«, dvs. eksproprieringen af bankens kreditorer, igen at gennemføre en »bail-out«, dvs. sluttelig at anvende statslige midler, for at redde derivatkontrakterne. Til trods herfor vil selv denne kombination af »bail-in« og »bail-out« ikke være tilstrækkelig til at »redde« de udestående derivater til en nominel værdi af skønsmæssigt to milliarder euro, fordi disse derivater er mange fold større.

De ledende politikere og EU-bureaukratiet forsøger at få os til at tro, at vi må underkaste os denne logik for at garantere »stabiliteten på markederne«. Men det er forbryderisk at kræve af mennesker, at de skal underkaste sig noget, der svarer til at begå selvmord. I Italien har de berørte erkendt, hvad denne politik betyder, og derfor er der et oprør i landet imod det.

Løsningen

Der findes en løsning:

1. Vi må, i alle europæiske nationer og i USA, omgående gøre det, som Franklin D. Roosevelt gjorde i 1933 som respons til den daværende finanskrise: Vi må indføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven, og det vil i praksis sige at lukke City of London, Wall Street og hele den transatlantiske finanssektors kasinopraksis ned. Vi har ikke brug for spekulatøren, med sine morderiske konsekvenser!

2. I stedet for må vi skabe et kreditsystem på grundlag af de principper, som Alexander Hamilton, USA's første finansminister, grundlagde. Friedrich List har videreudviklet disse ideer, der, sammen med Lincolns rådgiver Henry C. Careys ideer lagde grunden til Otto von Bismarcks industrielle revolution, og som var grundlaget for Franklin Roosevelts politik, og grundlaget for den rolle, som *Kreditanstalt für Wiederaufbau* (Kreditanstalt for Genopbygning) spillede i det tyske, økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig.

3. Der findes desuden allerede et strategisk initiativ, gennem hvilket både finanskrisen og flygtningekrisen kan overvindes: Kina har, med programmet for den Nye Silkevej, og som 60 nationer allerede deltager i, fremlagt et koncept for et økonomisk samarbejde mellem alle stater i verden – den såkaldte »Win-win-strategi«, hvor alle nationer deltager i opbygningen af infrastruktur og omfattende udvikling, til alles gensidige fordel. Det betyder også, at de seneste 30 års kinesiske, økonomiske mirakel kan blive model for alle verdens lande. Det område, hvor denne fremgangsmåde er allermest, presserende nødvendigt, er selvsagt Sydvestasien, altså hele området fra Afghanistan til Middelhavet, fra Kaukasus og til det Arabiske Hav. Mange af disse stater er, på baggrund af løgne (som Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben) blev »bombet tilbage til stenalderen« og

ligger nu hen i ruinhobe og aske. Vi behøver, for hele dette område, et opbygningsprogram, som kun kan fungere, hvis konceptet med den Nye Silkevej bliver forlænget ind i dette område, det vil sige med at integrere infrastrukturen, gøre ørkenen grøn gennem produktion af store mængder ferskvand, og med genopbygning af byer og bygning af nye byer og anlæggelse af industri og landbrug. Kun på denne måde kan vi få tilstrømningen af flygtninge til at ebbe ud, idet vi i de lande, hvor mennesker flygter fra krig, terror, sult og fattigdom, skaber et reelt perspektiv for fremtiden. Samarbejdet ved Wienerkongressen, hvor bl.a. Rusland, Kina og USA sidder ved samme forhandlingsbord, er et skridt i den rigtige retning. Men efter man har taklet de militære spørgsmål, må man sætte de økonomiske opbygningsperspektiver på dagsordenen – en Silkevejs-Marshallplan, om man vil.

Kina og BRIKS-nationerne er netop i færd med at skabe et helt nyt banksystem, der udelukkende skal tjene investeringer i realøkonomien: Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som er åben for alle landes deltagelse; BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB); SCO-Banken, den Nye Silkevejs-Udviklingsfond, den Maritime Silkevejs-Udviklingsfond, SAARC-Banken, for nu blot at nævne nogle stykker. Når vi i Europa og USA har virkeliggjort Glass/Steagall-Bankopdelingsloven, kan vi, med disse asiatiske banker, ikke alene være med i Sydvestasiens opbygning, men, endelig, også i fællesskab udvikle det afrikanske kontinent, og dermed ophæve endnu en årsag til flygtningekrisen.

En ny æra for menneskeheden

2016 er efter al sandsynlighed det år, hvor vi må, og også kan, vende menneskehedens skæbne i positiv retning! I stedet for geopolitik, der i det 20. århundrede har ført til to verdenskrige, og hvis fortsættelse i dag truer med at føre til en tredje, denne gang atomar verdenskrig, og dermed menneskehedens udslettelse, må vi sætte menneskehedens fælles mål. Eller, som den kinesiske præsident Xi Jinping i går formulerede det i sin Nytårstale: »Lad os samarbejde om for at bygge et samfund for menneskehedens fælles bestemmelse!« I Tyskland råder vi hertil over en stor skat, som vi kan bringe med ind i dette skæbnefællesskab, og det er en renæssance af den klassiske kultur, fra Bach til Beethoven og Brahms, fra Lessing og Schiller og til von Humboldt, samt alle de store tænkere, hvis ideer er nødvendige for det nye folkefællesskab, for et nyt trin i menneskehedens evolution, fra Nicolaus af Cusa, Johannes Kepler, Gottfried von Leibniz og til Albert Einstein, for blot at nævne nogle stykker.

De farer, som vi i 2016 konfronteres med, er enorme. Men hvis vi koncentrerer os om de her skitserede løsninger, og her beder jeg om jeres aktive medhjælp, da kan vi ringe en ny æra for menneskeheden ind.

Det, som vi først og fremmest har brug for til denne opgave, er et optimistisk menneskebillede, der opfatter mennesket som godt og i stand til en ubegrænset selvfuldkommengørelse, og som mennesket, der har en øm kærlighed til menneskeheden.

Jeg vil ønske jer og os allesammen et Godt Nytår!